

Książka:

Elementarz dla przyjaciół polskiej wytwórczości. Wydawnictwo Związku Obrony Przemysłu Polskiego. Poznań: czcionkami Drukarni Polskiej T.A., 1926, 26, [1] strona

Książka zdigitalizowana i udostępniona cyfrowo w ramach zadań projektu pt. „Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39« H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

Namrona *Plakiet*

Wydawnictwo

Związku Obrony Przemysłu Polskiego

Poznań, Aleje Marcinkowskiego 7

Nr. 5.

Elementarz dla przyjaciół
polskiej wytwórczości

1926

Czcionkami Drukarni Polskiej T. A. w Poznaniu

Julius normal.

42384. II

~~403. II~~

D. 1953/373/7

403.11

Przedmowa.

Idea poruszenia szerokich sfer pałacami zagadnieniami gospodarczymi naszego kraju, znaczny zrobiła postęp przez zawiązanie się Związku Obrony Przemysłu Polskiego w Poznaniu. Zaledwie kilka miesięcy od założenia tego Związku upłynęło, a już możemy stwierdzić fakt, że pracą Związku zainteresowały się liczne Związki i Stowarzyszenia, że znalazła ona silny oddźwięk u władz samorządowych i w kuratorjach szkolnych.

Najlepszym to jest dowodem, jak cały naród odczuwa boleśnie skutki ostatniego kryzysu gospodarczego i jak gorąco pragnie, aby ten upokarzający dla nas stan niemocy ekonomicznej minął szybko i bezpowrotnie.

Dzięki Opatrzności Bożej uzyskaliśmy z powrotem naszą Ojczyznę, a z nią niepodległość i wolność, o jakiej Ojcowie nasi tylko marzyć mogli. Odzyskaliśmy nasze ziemie przebogate w sól, węgiel, drzewo i kruszce wszelkiego rodzaju. Mamy kraj, zdolny produkować najpiękniejsze zboża, zdolny wyżywić wszystkich swoich mieszkańców i pozatem oddać wiele z swej nad-

produkcji sąsiednim narodom. Mamy lud zbożny i pracowity za wzór pracowitości i skromności stawiany zagranicą.

Jakżeżto wytłomaczyć, że przy tych wielkich skarbach przyrodzonych i pomyślnych koniunkturach politycznych, nasz kraj znalazł się w pośrodku strasznego kryzysu gospodarczego?

Odpowiedź na to nietrudna.

Nie umieliśmy należycie ocenić ani tej wolności ukochanej, ani niepodległości przez pokolenia wyczekiwanej.

Żyliśmy nad stan, pracowaliśmy za mało, a wydawaliśmy za wiele i w dodatku, jak zbogacony parobek, otaczaliśmy się zbytkiem zagranicznym, wyrzucaliśmy pieniądź polski na fatałszki i łakocie zagraniczne.

Gdy za zadłużenia zagraniczne przyszło nam zastawiać nasze skarby, nasze bogactwa, otworzyły nam się oczy na przepaść, ku której dążyliśmy. Na czas przyszło jeszcze opamiętanie i jeszcze nie zapóźno, aby naprawić to, co nasza lekko-myślna gospodarka zawiniła.

Nie możemy dopuścić, aby w zastaw do obcych poszły za bezcen nasze bogactwa krajowe. Nie możemy dopuścić, aby się kraj bezmyślnie zadłużał zagranicą i nasze dzieci pracować miały na procenta dla kapitału zagranicznego.

Własną usilną pracą tworzyć musimy wartości i kapitały, a obywać się bez pomocy zagranicy, związanej z ciężkimi warunkami. Tego wymaga od nas polskie imię, które nosimy, wymaga tego godność narodowa.

Gdy pierwsze nasze poczynania bogatym skutkiem już uwieńczone zostały, zamierzamy w niniejszej książeczce omówić szczegółowo cel i zasady naszej pracy, a przytem zamieszczamy w niej, potrzebny już obecnie, materiał instrukcyjny i informacyjny dla naszych członków.

Książeczka zawiera zasady współpracy Związku Obrony Przemysłu Polskiego z jego członkami, zwłaszcza Związkami, które mają być rozsądnikami idei na szerokich obszarach Rzeczypospolitej.

Kto bliżej się zajmuje zagadnieniem pracy i produkcji w Polsce spostrzeżł zapewne z przeżeniem, jak mało dotąd czyniono, aby pewne wyroby obce wypierać i zastąpić swoimi.

Ile mamy w Polsce wytworni i fabryk, doskonałymi się odznaczające produktami, a mało są u nas znane, tym mniej zaś zaprowadzone.

Nie umiemy jeszcze robić należytej reklamy i propagandy, a może nas na to nie stać jeszcze.

Tej propagandy podejmie się Związek Obrony Przemysłu Polskiego, licząc na współpracę tysięcy swych członków.

Mamy nadzieję, że książeczka ta trafi do wszystkich naszych organizacyj gospodarczych, kulturalnych i społecznych, do wszystkich ludzi pracujących uczciwie na chleb, i że wszyscy zrozumieją, o jak wielkie rzeczy się rozchodzi.

Autor.

Jak zamierza

Związek Obrony Przemysłu Polskiego **zorganizować społeczeństwo do walki z obcymi** **wyrobami i popierania wytwórczości krajowej?**

I. Cele i zadania Związku.

Jak załączony na ostatnich stronach tej broszurki statut wykazuje, celem Związku jest głównie propaganda wytwórczości polskiej przez uświadamianie ogółu o potrzebie i znaczeniu własnego przemysłu.

Ostatni kryzys gospodarczy, który się całemu społeczeństwu dał dotkliwie we znaki, zmusza całe społeczeństwo do pewnej jednolitej akcji gospodarczej, opartej na doświadczeniach ostatnich kilku lat. Brak właściwego programu gospodarczego w naszym Państwie doprowadził do ogromnej różnicy pomiędzy cenami krajowymi a zagranicznymi, co spowodowało nadmierny import do kraju i zadłużenie się zagranicą. Wskutek tego zabrakło w kraju pieniędzy na wywiązanie się z zobowiązań zagranicznych i poderwanym został kurs nasze-

go złotego. Pomimo, że wiele innych ważnych i mniej ważnych przyczyn złożyło się na to katastrofalne położenie, przyjąć należy, że przede wszystkim zbędny import towarów przyczynił się bezpośrednio do tej klęski. Pieniądz nasz poszedł zagranicę. Nie stało go na zaopatrzenie warsztatów produkcji krajowej t. j. rolnictwa i przemysłu w potrzebne środki i ostatecznie półrocze odznaczało się zupełnym zaniemieniem produkcji.

Tutaj tylko solidarna akcja całego zdrowego społeczeństwa w kierunku odwrócenia tych przyczyn złego, może sytuację naprawić.

Pierwszym warunkiem uzdrowienia stosunków gospodarczych jest stały środek wymienny państwowy, t. j. złoty polski, który wahanom podlegać nie może. Ponieważ bez ustabilizowania waluty polskiej nie można myśleć o unormowaniu cen rozwoju produkcji i obniżeniu cen, pierwszą zasadą sanacji powinna być waluta krajowa stała. **Ponieważ na kurs waluty krajowej wpływa ujemny bilans handlowy i płatniczy, należy zwalczać niepotrzebny import.**

Dopóki istnieć będzie rażąca różnica pomiędzy cenami wyrobów zagranicznych a tymi krajowego pochodzenia, wysiłki całego pracującego społeczeństwa winny iść w kierunku ulepszenia, potanienia i powiększenia własnej produkcji, gdyż tylko w ten sposób zagraniczną konkurencję teraz i w przyszłości zwalczyć można.

Niezależność gospodarcza państwowa i rozwój własnej produkcji od wyników tej akcji zależeć będzie.

II. Sposoby działania Związku!

Uświadamianie ogółu o potrzebie i znaczeniu własnego przemysłu, ma się według statutu skuteczniać zapomocą zebrań, wieców, odczytów, artykułów w pismach, urządzaniem lotnych wystaw i pokazów prób, plakatów, opakowań i wzorów. Dalej przez uzyskanie do współpracy czynników państwowych i samorządowych.

W komunikacie I. Związku Obrony Przemysłu Polskiego ogłoszonego w prasie czytamy, że cele swoje osiągnąć chce Związek przez:

1. uświadamianie najszerszych sfer o znaczeniu własnego przemysłu i własnej produkcji w interesie państwowym i w interesie zarobkowania szerokich kół,
2. nawoływanie społeczeństwa do największego ograniczania się w zakupach zagranicą, dopóki nasz eksport nie będzie przewyższał stale importu,
3. wpływanie na wzrost konsumpcji krajowej przez ulepszanie i potaniecie własnych produktów, przez co równocześnie możemy osiągnąć łatwiejsze możliwości eksportu,
4. wzywanie społeczeństwa do rozumnej i daleko idącej oszczędności, składania oszczędności w bankach i kasach publicznych, aby

tym pieniądzem zasilać zamierające życie gospodarcze,

5. występowanie przeciw panoszącej się w kraju drogocie pieniądza i niepraktykowanej dotąd lichwie pieniężnej,
6. przekonywanie społeczeństwa, że silną wolą i zaufaniem w własne siły, nie tylko z trudnej obecnie sytuacji wyjść, ale silne podwaliny dobrobytu społeczeństwa stworzyć można.

Powyższe zadania streścić można w następującym krótkim i zwięzłym programie:

Walka przeciw niepotrzebnemu importowi.

Walka przeciw bezmyślnemu zadłużaniu się zagranicą.

Popieranie wytwórczości krajowej.

Gdy naród polski będzie usilnie pracował, a nie zadłużał się nieogłędnie zagranicą, wszystkim obywatelom Rzeczypospolitej może być dobrze pod wspólnym dachem.

III. Organizacja!

Dla osiągnięcia swoich celów Związek Obrony Przemysłu Polskiego wybrał organizację bardzo prostą. Członkami Związku mają być przede wszystkim wszystkie Związki i Towarzystwa gospodarcze, społeczne i kulturalne, następnie każde przedsiębiorstwo handlowe, przemysłowe i właściciele ziemscy. Wreszcie każdy obywatel Polak, którego stać na zapłacenie minimalnej składki 1,— zł kwartalnie na rzecz Związku.

Znaczek związkowy. Propagandzie służyć będzie skutecznie piękna odznaka w formie szpilki, przedstawiająca emblemat pracy uwieńczonej. Znaczek ten został już wydany i może być zamawianym w Centrali. Cena 1,— zł za sztukę.

Właściwą podstawą operacyjną dla przeprowadzenia celów Związku muszą być Związki i Towarzystwa polskie, na których spoczywa obowiązek zupełnie samodzielnego propagowania idei Związku w obrębie swoich organizacyj.

Dla tej propagandy otrzymają Związki wszelkie materiały od Związku Obrony Przemysłu Polskiego, mianowicie: broszury, ulotki, publikacje, referaty, plakaty, wreszcie wszelkie informacje i materiały adresowe dotyczące wyrobów krajowych.

Tym sposobem możemy w krótkim czasie działalność Związku Obrony Przemysłu Polskiego przenieść na najszersze koła ludności. Poza przystąpieniem danego Związku do naszej organizacji koniecznem jest nakłanianie poszczególnych członków do zapisywania się do Związku Obrony Przemysłu Polskiego jako członkowie wspierający. Ponieważ minimalna składka dla tych członków wynosi 4,— zł rocznie, można mieć nadzieję, że bardzo szerokie sfery na listę członków się zapiszą. Sfery przemysłowe, zwłaszcza, muszą w własnym interesie wstępować do Związku Obrony Przemysłu Polskiego z pewną roczną składką, zależną od wielkości i obrotów przedsiębiorstwa, aby

Związkowi Obrony Przemysłu Polskiego dostarczyć jak najwięcej środków na propagandę, która będzie tem intensywniejszą, im więcej Związek środków na te cele posiadać będzie. Każdy zebrany grosz idzie wyłącznie na propagandę.

IV. Ogólne instrukcje dla działalności poszczególnych Związków!

Każdy Związek ma jak wyżej powiedziano prawo i obowiązek podjęcia natychmiastowej działalności na rzecz Związku Obrony Przemysłu Polskiego w myśl jego celów i zadań, wyłuszczonych w rozdziale I. i II.

Związki przemysłowe mają tutaj drogę swoją dostatecznie wykreśloną. One zwłaszcza muszą intensywnie zająć się naszą propagandą, która ich członkom bezpośrednio najwyższe korzyści przynieść może.

Każdy przemysłowiec i fabrykant, należący do Związku Obrony Przemysłu Polskiego, może bezpośrednio korzystać z działalności Związku, nadsyłając mu swoje wnioski, zmierzające do propagowania jego własnego produktu. Do tego potrzeba krótkiego zobrazowania produkcji przedsiębiorstwa i jego stanu ekonomicznego. Wniosek musi zawierać wszelkie dane o dotychczasowej konsumpcji, o dzielnicach Państwa, w których dane produkty nie są rozpowszechnione, o dotychczasowym stanie propagandy przedsiębiorstwa, o zagranicznej konkurencji i sposobie jej działania, jak ró-

wnież wszelkie szczegóły, które mogą umożliwić szybką akcję w kierunku ożywienia produkcji przedsiębiorstwa.

Związki ściśle branżowe, t. j. obejmujące pewien przemysł, jak garbarski, młynarski, papierowy, meblowy i inne, mogą dostarczyć zbiorowe materiały, które Związek Obrony Przemysłu Polskiego wydać może w formie broszury. W broszurach takich może się znajdować na końcu spis wszystkich firm danej branży i ich specjalnych produktów, co dla informacji szerokich kół kupieckich może mieć pierwszorzędne znaczenie.

W opracowaniu znajdują się **skorowidze przemysłu** osobne dla każdego działu przemysłu. Istniejące skorowidze, cały przemysł razem obejmujące, są za ciężkie, nieprzejrzyste i kosztowne. Nasze skorowidze, podzielone na osobne gałęzie przemysłu, nadawać się będą tak pod względem przejrzystości jak taniości do szerokiego rozpowszechnienia między kupiectwem i interesowanemi sferami.

Związki kulturalne i oświatowe mogą organizacji naszej wielkie uczynić przysługi, a do ogólnego uzdrowienia życia gospodarczego wale nie się przyczynić. Nie liczymy u nich na wiele członków składających, a tylko na czynną pomoc w propagandzie. Szczególny nacisk kładziemy na współpracę Związków Młodzieży, u których rychłe wyrobienie obywatelskie w tym względzie wielkiego będzie znaczenia.

Dalej na Związki Kobiet, z uwagi na to, że domowe budżety ludzi pracujących w głównej części przez ręce kobiet przechodzą. One mogą decydujący wpływ wywierać, unikając wydatków na zagraniczne środki spożywcze, tkaniny i stroje, a szczególnie popierając wszelką wytwórczość polską.

Związki Zawodowe, które w swem łonie jednoczą pewne gałęzie przemysłu lub grupy robotnicze, są bardzo poważnym gruntem do agitacji za wytwórczością krajową i do walki przeciw zalewowi kraju towarem zagranicznym. Ich członkowie bowiem, często bezpośrednio dotknięci stagnacją w życiu gospodarczem, cierpią na niedostatek wskutek braku pracy. Dotąd należą także Związki Urzędnicze, zwłaszcza urzędników kolejowych, pocztowych, samorządowych i inne. Stagnacja na polu gospodarczem odbija się niekorzystnie na finansach Państwa. Widzimy jak ostatni Rząd, aby budżet Państwa zrównoważyć, sięgnął do tak drastycznych środków, jak obniżenie pensyj urzędniczych. Położenie to nie zmieni się na korzyść, póki źródła produkcji krajowej nie poczną sączyć, t. j. póki produkcja się nie ożywi i rozwinie. Leży to zatem w interesie wszystkich.

Liczymy również bardzo poważnie na pomoc **Związków Młodzieży** dojrzałej, zwłaszcza Związków Akademickich. Im rychlej nowe pokolenie zapozna się z zasadami gospodarczymi, im rychlej pojmie konieczność intensyw-

nej pracy produktywnej i konieczność współpracy wszystkich obywateli wobec tak ważnych zagadnień, decydujących o dobrobycie kraju, tem łatwiej wydobędziemy się z ciężkiego położenia.

Szkolnictwo, ogólnie spoczywające w rękach Kuratorji Szkolnych, oświadczyło gotowość współpracy z naszym Związkiem. Omawianie problemu produkcji, eksportu i importu i zasad wymiany towarów na terenie międzynarodowym, ma być objęte planem lekcji regularnych. Obiecujemy sobie w tem wielką pomoc na najbliższą przyszłość, gdyż w wszelkich poczynaniach wychowawczych, od szkoły powszechnej poczynać należy.

Najpierwszym warunkiem dobrego poprowadzenia sprawy będzie zorganizowanie pracy na tym gruncie w każdym Związku. Zaleca się dlatego

utworzyć w każdym Związku

Wydział Obrony Przemysłu Polskiego,

do którego powołać należy ludzi najwięcej się sprawami gospodarczemi interesujących i do propagandy posiadających należyte zalety. Do takiego Wydziału należeć będzie werbowanie członków dla Związku Obrony Przemysłu, ściąganie zadeklarowanych składek i przysyłanie tychże do Centrali. W tym celu posługiwać się należy jednolitym kwitarjuszem kasowym, który Centrala wysyłać będzie każdemu Związkowi względnie jego Wydziałowi Obrony Przemysłu. Dalej zwoływanie zebrań w obrębie

Związku, na których omawiać się będzie ogólne zagadnienia, dotyczące produkcji krajowej i walki z zagranicznym importem, na zasadzie przesłanych z Centrali broszur, odezw, komunikatów i innych materiałów. Należy dalej omawiać plany agitacyjne w danem mieście lub środowisku, przyciąganie do Związku Obrony Przemysłu Polskiego innych Związków lub Stowarzyszeń i potrzeby dalszej agitacji zapomocą lokalnych wieców, zebrań lub innych metod propagandy.

Wydziały takie muszą być w ciągłym kontakcie z Centralnem Biurem Związku Obrony Przemysłu Polskiego. Poszczególnych członków Wydziału, albo osoby przez nich wskazane a nadające się specjalnie do współpracy z Związkiem Obrony Przemysłu Polskiego, mianować może Główna Dyrekcja

członkami-korespondentami.

Muszą to być przede wszystkim ludzie znani z pracy społecznej i szczególnie dla idei gospodarczej zasłużeń. Do przemawiania na zebraniach w sprawach, dotyczących Obrony Przemysłu Polskiego, należy się przygotować, należycie studjując nasz statut, niniejszą broszurę i druki, które główne biuro Związku Obrony Przemysłu Polskiego rozsyła. Wydziały Obrony Przemysłu w poszczególnych Związkach powinny do tego specjalnych referentów przygotować. W niedalekiej przyszłości, skoro fundusze Głównego Zarządu na to pozwolą, postaramy się urządzić w Poznaniu kil-

kudniowy kurs instruktorów, tak dla przygotowania jak największej liczby referentów jak i dla ujednolicenia programu działalności na całą Rzeczpospolitą.

W razie potrzeby zwołania większych zebrań na gruncie jeszcze nieprzygotowanym, należy wezwać referenta od Związku Obrony Przemysłu Polskiego w Poznaniu.

W ośrodkach większych, wielkich miastach lub okręgach przemysłowych, może się wykazać potrzeba założenia

lokalnego koła

Związku Obrony Przemysłu Polskiego, dla ujednolicenia pracy pomiędzy lokalnymi Związkami. Chociaż statut takich kół lokalnych nie przewiduje, są one w rzeczywistości możliwe i nie istnieje przeszkoda, ażeby ich w razie potrzeby nie zakładać. O tem może już przesądzać obecność jednej lub kilku silnych osobistości w danem mieście, osobistości, które mogą cały ruch odrazu na właściwe tory pchnąć. Przyszłość wykaże, czy potrzeba takich kół będzie szeroką i czy do tego należy dostosować statut Związku. Tymczasem w razie potrzeby dostarczy Związek Obrony Przemysłu Polskiego potrzebne informacje.

V. Ogólne uwagi!

Związek Obrony Przemysłu Polskiego ma jedynie na oku gospodarcze interesy całego społeczeństwa. Będzie zatem dążyć do zorganizowania dla współpracy wszelkich kół gospo-

darczych i pojedyncze jednostki bez względu na stan, religję lub przynależność partyjną. Polityka pozostaje poza nawiasem naszych dążeń i poczynañ. O tem szczególnie pamiętać powinni wszelkie w Związku zorganizowane Związki i Stowarzyszenia, specjalne Wydziały Obrony Przemysłu Polskiego w ich łonie się tworzące, jak i poszczególni członkowie Związku Obrony Przemysłu Polskiego. Nic tak nie rozdziela jak sprawy polityczne i partyjne. Polityka partyjna wyrządziła naszemu krajowi dotychczas nieobliczalne szkody. Jeżeli je naprawić możemy, to musimy oprzeć się na tej zdrowej części naszego społeczeństwa, która sprawy gospodarcze, rozwój produkcji, zwalczanie braku bezrobocia, tworzenie oszczędności, przekłada nad walki klasowe i partyjne, chociażby połączone ze splendorami w postaci poselskich mandatów.

Statut

Związku Obrony Przemysłu Polskiego.

1.

Nazwa i siedziba.

Związek nosi nazwę: Związek Obrony Przemysłu Polskiego.

Siedzibą Związku jest miasto Poznań.

2.

Cel Związku.

Celem i zadaniem Związku jest propaganda wytwórczości polskiej przez:

- a) werbowanie członków,
- b) uświadamianie ogółu o potrzebie i znaczeniu własnego przemysłu za pomocą wieców, zebrzań, odczytów, artykułów w pismach, broszur i ulotek, oraz interwencji u władz państwowych, samorządowych i t. p.,
- c) urządzenie lotnych wystaw i pokazów prób, plakatów, opakowań, wzorów i t. p.

3.

Teren i zakres działalności.

Związek działać może na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i poza granicami kraju. Dla osiągnięcia swych celów zakładać może Związek osobne oddziały i miejsca propagandy, oraz nabywać nieruchomości.

4.

Członkostwo.

Członkowie Związku dzielą się na:

- a) członków rzeczywistych,
- b) członków wspierających,
- c) członków dożywotnich.

Członkiem rzeczywistym może być każdy Związek lub Towarzystwo o celach gospodarczych, kulturalnych lub społecznych.

Członkiem wspierającym może być każda osoba prawna lub fizyczna.

O przyjęciu członków rozstrzyga Zarząd.
Członkowie winni nosić odznakę Związku
Obrony Przemysłu Polskiego.

5.

Obowiązki członków.

Członkowie zobowiązani są:

- a) do popierania przemysłu polskiego słowem i czynem,
- b) do opłacania składki rocznej, która wynosi:
 - 1. dla członków rzeczywistych najmniej 100 zł rocznie,
 - 2. dla członków wspierających najmniej 1 zł kwartalnie,
 - 3. dla członków wspierających dożywotnich najmniej 200 zł jednorazowo.

Zarządowi wolno jest zwalniać członków wspierających ze składki, o ile ci czynni są w interesie i dla celów Związku.

6.

Wygaśnięcie członkostwa.

Członkiem przestaje być ten, którego Zarząd z listy członków wykreśli z powodu niepłacenia składek w myśl § 5 b, lub też za działalność, nieliczącą z obowiązkami członka (§ 5 a).

7.

Władze Towarzystwa.

Walne Zebranie.

Do udziału w Walnych Zebraniach Związku uprawnieni są delegaci Związków i Towarzystw,

z prawem głosu, pozatem wszyscy członkowie wspierający.

Roczne Walne Zebranie Związku winno się odbyć przynajmniej raz w roku i to w pierwszym kwartale. Zresztą zwołuje Walne Zebranie Zarząd według potrzeby lub na wniosek przynajmniej połowy członków Zarządu.

Walne Zebranie zatwierdza Statut i decyduje o zmianach Statutu.

Walne Zebranie wybiera Zarząd i przyjmuje sprawozdania roczne Zarządu i decyduje o likwidacji Związku.

Każdy rzeczywisty członek Związku ma na Walnem Zebraniu jeden głos.

Do prawomocności uchwał potrzebną jest, poza Zarządem, obecność przynajmniej 6 rzeczywistych członków Związku.

Każdy członek Zarządu Związku Obrony Przemysłu Polskiego może brać udział w głosowaniach na Walnem Zebraniu jednym głosem.

Nieuprawnionym do głosowania jest Zarząd, gdy chodzi o udzielenie pokwitowania za czynności Zarządu.

Walnemu Zebraniu przewodniczy prezes Związku lub jego zastępca, w razie nieobecności tychże, najstarszy wiekiem członek zarządu.

Uchwały Walnego Zebrania przechodzą zwykłą większością głosów. Uchwała o likwidacji większością $\frac{3}{4}$ zebranych członków.

Sposób głosowania oznacza przewodniczący Zebrania, o ile Walne Zebranie inaczej nie postanowi.

Zarząd.

Zarząd Związku składa się przynajmniej z 6 członków, wybieranych na Walnem Zebraniu na przeciąg 3 lat.

Ponowny wybór jest dozwolonym.

Zarząd wybiera z pośród siebie prezesa i jego zastępcę, sekretarza i jego zastępcę, skarbnika i jego zastępcę. Ustępujący członkowie Zarządu pełnią swoje obowiązki do Walnego Zebrania.

Na miejsce ustępujących członków w czasie kadencji, wolno jest Zarządowi kooptować innych, którzy wstępują w pełne prawa członka Zarządu aż do następującego Walnego Zebrania.

Fundusze Związku wolno jest Zarządowi obracać tylko na cele, w §§ 2 i 3 określone.

Likwidacja Związku.

W razie likwidacji przechodzi majątek Związku na rzecz instytucji społecznej, oznaczonej przez ostatnie Walne Zebranie. Zebranie to mianuje także likwidatora lub likwidatorów, o ile nie powierzy tej funkcji ostatniemu Zarządowi.

Rok kalendarzowy.

Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy. Pierwszy rok liczy się od daty założenia Związku do 31 grudnia 1926.

Ogłoszenia Związku.

Ogłoszenia i publikacje Związku winny w miarę możliwości obejmować prasę codzienną i gospodarczą wszelkich odcieni. Ogłoszenie o Walnem Zebraniu winno być umieszczone przynajmniej w 4 poczytnych pismach, i to na 8 dni przed terminem Walnego Zebrania.

P o z n a ń, dnia 23 października 1925.

Spis wszystkich członków.

a) Członkowie Dożywotni:

1. Górnośląski Związek Przemysłowców Górniczo-Hutniczych Z. z., Katowice.
2. Sp. Akc. Steinhagen, Wehr i Ska, Fabryka Papieru w Myszkowie, Warszawa.
3. C. J. Moes-Pilica Sp. Akc., Fabryka papieru, masy drzewnej i tektur, Warszawa.
4. Tow. Akc. Kluczewskiej Fabryki Papieru, Warszawa.
5. Związek Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem, Łódź.
6. Związek Fabrykantów, T. z., Poznań.
7. Związek Zawodowy Papierni Polskich, Warszawa.
8. Fabryka Papieru i Młyny w Częstochowie, Częstochowa.
9. Tow. Akc. Pabjanickiej Fabryki Papieru, Rob. Saenger, Warszawa.
10. Poznańska Kolej Elektryczna, Poznań.
11. Krajowe Ubezpieczenie Ogniove, Poznań.

b) Członkowie Rzeczywiści:

1. Tow. Uczniów Handlowych, Poznań.
2. Polski Związek Przemysłowców Metalowych, Warszawa.
3. Związek Zachod. Polskiego Przemysłu Cukrowniczego, T. z., Poznań.
4. Stowarzyszenie Oficerów Przen. w stan spoczynku, Oddział Poznański, Poznań.
5. Stowarzyszenie Dowborczyków „ku chwale Ojczyzny“, Oddz. Poznański, Poznań.
6. Tow. Koleżeńskie uczniów Szkoły Hodowlano-Rolniczej, Dębowa Łąka.
7. Koło Tow. Rękodzielników, Poznań.
8. Centralne Tow. Rzemieślnicze w Państwie Polskiem, Warszawa.
9. Stow. Chrześcijańsko - Narodowe Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, Poznań.
10. Stow. Polskich Kupców i Przemysłowców Chrześcijan, Łódź.
11. Izba Przemysłowo-Handlowa, Poznań.
12. Związek Tow. Gimnast. Sokół, Poznań.
13. Okręg. Związek Pracodawców, T. z., Poznań.
14. Związek Handlarzy Maszyn i Narzędzi Roln., T. z., Poznań.
15. „Helionia“, Korporacja akad., Poznań.
16. Wystawa Ruchoma Prób i Wzorów Przemysłu Krajowego, Warszawa.
17. Zrzeszenie Polskich Kupców Opałowych, Poznań.
18. Związek Drogerzystów Rzeczyp. Polskiej, Poznań.
19. Związek Fabrykantów, T. z., Bydgoszcz.
20. Związek Zakładów Graficznych i Wydawniczych na Polskę Zachodnią z siedzibą w Poznaniu.
21. Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych, Poznań.
22. Poznański Związek Banków, Poznań.

23. Związek Samoobrony Społecznej „Rozwój“, Poznań.
24. Związek Tow. Kupieckich, Poznań.
25. Tow. Przemysłowców z Łazarza, Poznań.
26. „Znicz“, Spółdz. Przemysłu domowego L. O. O., Poznań.
27. Związek Obrony Kresów Zachodnich, Poznań.
28. Tow. Młodych Przemysłowców, Poznań.
29. Tow. Młodych Drogerzystów, Poznań.
30. Tow. „Rozwój“, Warszawa.

c) Członkowie Wspierający:

1. Szott Karol, prokurent Drukarni i Księgarni św. Wojciecha, Poznań.
2. Dr. Urbański Jan, prezydent Dyrekcji Pocz. i Telegr., Poznań.
3. Nowak Andrzej, podmistrz murarski, Poznań.
4. Lasota Piotr, właściciel cegielni, Ostrów.
5. Por. Zugechoer Władysław, Poznań.
6. Dyr. Waga Julian, dyrektor Semin. Nauczycielskiego, Poznań.
7. Szwedziński Edmund, agronom, Poznań.
8. Gniazdowski Józef, Dyr. Szkoły, Ostrów.
9. Hr. Bniński Alfred, Wojewoda Poznański, Poznań.
10. Skibiński T., Kierownik Szkoły, Gołańcz.
11. Ulatowski Stanisław, Dyrektor Szkoły, Poznań.
12. Dr. Rydlewski Celestyn, lekarz, Poznań.
13. Haas A., radca pocztowy, Poznań.
14. Kuźma J., referent pocztowy, Poznań.
15. Inż. Bużkiewicz Bronisław, Poznań.
16. Ks. Gałdyński T., Poznań.
17. Krzyżagórska Władysława, Poznań.
18. Dr. Koczorowski J., przemysłowiec, Poznań.
19. Zawdzki Janusz, Poznań.
20. Gładysz Wiktor, drogerzysta, Poznań.
21. Generał Raszewski Kazimierz, Poznań.

22. Robakowski Józef, gen. sekretarz Organizacji Monarchistycznej, Poznań.
23. Bleszczyński J., przemysłowiec, Warszawa.
24. Inż. Rodkiewicz Jan, Dyr. Wystawy Ruchomej, Warszawa.
25. Samulski Seweryn, Prezes, Poznań.
26. Ks. Maliński Kazmierz, Poznań.
27. Chrzanowski Bernard, Kurator, Poznań.
28. Szczepkowski Władysław, radca Ziemstwa Kredyt., Poznań.
29. Swatt F., rektor, Poznań.
30. Jeziorski Władysław, Poznań.
31. Dyrektor Ziółkowski Franciszek, Poznań.
32. Dyrektor Thiel Wacław, Dyrektor Zachodniego Polskiego Związku Cukrowniczego, Poznań.
3. Grabski Stefan, członek Rady Portu, Wrzeszcz.
34. Dr. Kręglewski Adam, przemysłowiec, Poznań.
35. Pawłowski Edward, Dyrektor Drukarni Polskiej, Poznań.
36. Mgr. Szczepański Władysław, generalny sekretarz Związku Fabrykantów, Poznań.
37. Pimkowski Bolesław, Syndyk Ziemstwa Kredytowego, Poznań.
38. Dr. Kolszewski Konrad, gen. radca Ziemstwa Kredytowego, Poznań.
39. Urbański Sylwester, Dyrektor Banku, Poznań.
40. Dr. Lisocki Michał, Poznań.
41. Mieczysław Szuldrzyński, gen. radca Ziemstwa Kredytowego, Poznań.
42. Słupnicki Bolesław, Poznań.
43. Fabryka Maszyn, Naczyń Emaljowanych „Gortatowice“.
44. Kraussowa Marja, Magazyn kilimów, Poznań.
45. „Sanitas“, Fabryka Wód Mineralnych, Poznań.
46. Nauczycielstwo Szkoły Włościanek, Nietążkowo.

47. Uczenie Szkoły Włościanek, Nietążkowo.
48. Fa. Pircewicz, Wytwórnia Zamków, Poznań.
49. Karpiński Jan, Fabryka Likierów, Poznań.
50. „Strzała“, Zakłady Przemysłowe, Poznań.
51. „Kurjer Pomorski“, Toruń.
52. Fabryka Wag — Sp. Akc. W. Hess, Lublin.
53. Fa. Kałamajski Stefan, Poznań.
54. Magistrat m. Leszna, Leszno.
55. Wielkopolska Papiernia, Tow. Akc., Bydgoszcz-Czyżkówko.
56. Browar i Słodownia, Tow. Akc., Kobylepole.
57. Dr. Roman May, Tow. Akc., Poznań.
58. Drukarnia Katolicka, Tow. Akc., Poznań.
59. Fa. Samulski i Spółka, Pleszew.
60. Fa. Świerkowski Kaźmierz, Wielkopolska Fabryka Wyrobów Papierniczych, Pleszew.
61. Drukarnia Polska, Tow. Akc., Poznań.
62. Fa. E. Kreglewski, Tow. Akc., Poznań.
63. Fa. H. Robiński, Poznań.
64. Fa. Ziółkowski i Spółka, Poznań.
65. Drukarnia św. Wojciecha, Tow. Akc., Poznań.
66. Fa. C. Nagórski, Starogard.
67. Fa. Ed. Mazurkiewicz, Poznań.
68. Wytwórnia Chemiczna, Tow. Akc., Poznań.
69. K. Gaertig i Spółka, T. z o. p., Poznań.
70. Centrala Pługów, T. z o. p. Poznań.
71. Związkowa Centrala Maszyn, Tow. Akc., Poznań.
72. Fa. W. Zwierzchowski, Poznań.
73. Hermanmühlen, Tow. Akc., Poznań.
74. Tow. „Rozwój“, Oddział Garwolin.

42384

AE00417315

Związku Obrony

Skupienie
wszystkich sił pracujących
fizycznie i umysłowo

zorganizowanych
w Związkach,
aby
zjednoczoną siłą
dbać o dobro
pracobiorcy i
pracodawcy
w interesie wytwórczości krajowej.

Wzmożenie produkcji krajowej
przez popieranie
wyrobów krajowych.
Walka ze zbytkiem i
z niepotrzebnym importem

Wpływanie na społeczeństwo
oraz czynniki ustawodawcze
i wykonawcze i prowadzenie
ich na drogę
realnej gospodarki.

Poznań, Aleje Marcinkowskiego 7.